

PROLEGOMENA IN CONSTITUTIONEM

ARGUMENTUM.

21

Qualis Author Propositionum damnatarum. Occasio, utilitas, necessitas edende Constitutionis. Machina ab Authore Propositionum frustra adhibitæ ad impediendam Constitutionem. I. Machina authoritas Episcoporum librum approbantium. II. Obtentus editionis posterioris magis correcte. III. Affectatum patrocinium præcipue S. Augustini, S. Thomæ, & recentium ejus Discipulorum. IV. Professio Fidei fraudulenta. V. Non minus dolosa Epistola ad CLEMENTEM XI.

CAPUT I.

De Authore Observationum Moralium, seu Libri unde Propositiones excerptæ sunt.

Rius mihi, quām cum Authore, lucidum mecum ipso fuit. Mox enim incessit metus, nē, dum Veritas panditur, Charitas patiatur: Diligendi nempe homines sunt, etiam quorum errores, & via detestamur. Et quid opus perstringere Authorem, ut dogmatica Constitutio propugnetur? Damnati articuli confutentur, destruantur, cuiuscunque Authoris fuerint. Ita quidem perpetuum mihi de Authore silentium indicarem, si istiusmodi is esset, ut latere vellet, neque contra sententiam Sedis Apostolicæ insurgeret quotidie ferocius. Cum verò homo temerarius, potestatis omnis, quæ sub cœlo est notissimus cōtempitor, non hæresim solum multiplicem protrudat; sed funesto etiam schismate Ecclesiam discindere molietur, machinationibus ejus, omni quo licet modo, obviām eundum est: parandum adversus nocentissimi impostoris venena antidotum: subruenda tam noxia, & non nisi fraudibus comparata auctoritas. Quid enim eo novatore perniciösius, qui non solum Scriptor dogmaticus, sed asceticus etiam Director animorum, & prætensus Ecclesiæ Reformator sit, apud suos alter Elius Eliæ Gallici Antonii Arnaldi discipulus, & successor, dupli ci ejus spiritu prædictus: alter Baruch Gallici Jeremias socius? Patent hæc ex literis ei adhærentium, quæ citantur in pro-cessu juridico, seu Causa Quæsnelliana art. 10,

S.6. Cūm benedictiones suas ex Belgico latibulo in Gallias mitteret, excipiebantur illæ flexis genibus, & veneratione incredibili, ut eodem articulo, & paragrapho videre est. His munitæ benedictionibus Portus-Regii Moniales quot annos iterata Ecclesiæ anathemata riferunt?

Non est mihi animus quidquam revelare occulti; sed ex iis solummodo aliqua quæ partim ipse scriptis publicis prodidit, partim in proceſſu juridico coram Mechlinensi Archiepiscopo deducta, & ejusdem jussu typis edita conspiciuntur, narratione simplici referre: neque viam hanc, nisi securissimis dubiis ingredi volui. Præit Ecclesiæ Doctor maximus simul & Sanctissimus Antistes Hipponeñsis, cuius vestigia quis non tutus sequatur? Is ut à Manichæorum, quorum & ipse aliquando hypocriti circumventus fuerat, impietate Fideles averteret, librum *De Moribus Manicheorum* conscripsit, in quo præser-tim cap. 19. & 20. gravissima exponit illorum flagitia, ut quam sibi hæretici singularis sanctimoniarum famam magno Ecclesiæ detimento, decepto etiam, ut dixi, annis pluribus Augustino, comparaverant, non minore Ecclesiæ bono amitterent. Quām atris coloribus Marcionis & Valentini discipulos depinxit Origenes, etiam apparentes eorum virtutes appellans *diabolicas*? Ruffinum, Vigilantium, & alios Novatores qualibus flagellis exceptit Hieronymus? Arianorum non errores solummodo, sed fraudes quoque detexere Athanasius, Epiphanius, Augustinus. Et quis indè unquam Charitatis læsionem veritus est? Nestorii vitam, & ad irrétiendos animos molimina, descripsit Theodoreus. Hæreses octoginta Epiphanius impugnaturos, passim Hæsiarcharum vitam, ubi ea singulare quid-piam ad subvertendam eorum malè partam autho-